

השלישית במשך 6 ימים. זאת היתה אקציית הנשים, ילדים וזקנים. את הילדים אספו מידי האמהות והעמיסו אותם על מכוניות. לאחדים ניפצו את הראשים. את האמהות הובילו לרכבת בקרונות סגורים והם נשלחו לBELZEC למוות באמצעי חשמל. כך נערכו 9 אקציות. כל פעם הגרמנים המציאו מוות אחר. אחרי האקציות גרנו בגטו חודשיים בערך. את הגטו חיסלו והקימו מחנה עבודה. משפחתי ברחה לצד הפולני ושם מכר פולני החביא אותנו שנתיים כמעט. אבי עבד במחנה ביום ובלילות היה מביא לנו מזון. מזלנו היה שאבי כפועל פשוט עבד במקום קרוב למחבוא שלנו וגם בלכתו לעבודה הביא לנו אוכל. התנאים במחבוא היו קשים ביותר. המקום היה קטן מתחת לפני האדמה וגרו בו 3 משפחות. האוויר הגיע דרך צינור בן 3 צול רוחבו וכך נשמנו 14 איש. אבי חי בפחד מתמיד מפני המוות. הוא הצליח לברוח מאחד הגירושים מהמחנה, ונשאר אתנו במחבוא שבועיים.

יום אחד הגרמנים והאוקראינים גילו אותנו ואמרו לנו לצאת. הם איימו עלינו לזרוק רימון פנימה אם לא נציית. רצינו לפתוח ברז של גז ולמות מחנק ולא ליפול בידי הגרמנים, אך לא הצלחנו. הגרמנים פתחו את מכסה המחבוא, הוציאו אותנו בכוח והובילו למחנה. משם נשלחו האנשים למחנות המוות כמו: AUSCHWITZ, JANOWSKA, BELZEC, MAJDANEK ואחרים. אותנו שלחו לJANOWSKA בLWOW. בנס ברחנו משם ונפגשנו כולנו במחנה בעירנו. התנאים היו קשים ביותר. דמינו למחים מתהלכים. בשארית כוחותינו ומרצנו שרדנו את השנים הנוראות ההן. מפקדו של המחנה היה גרמני בשם HILDEBRANDT ולידו כיהן יהודי בשם AJZENSTEIN. הוא התאכזר בנו מאד. לאבי הוא הרביץ מכות רצח, כי איחר לעבודה ב-10 דקות. אלוהים העניש אותנו והוא מת בשריפה.

במחנה היו גם אנשי גסטפו כמו: SCHONBACH, STEINBACH, MENZIGER ועוד. היו גם חיילים, אשר שמרו עלינו. התחבאנו מספר פעמים מפני גירושנים. במחבוא האחרון היינו 30 יהודים. לפנות בוקר כל אחד פנה למקום אחר. אנחנו ברחנו ליער, שם במשך שבועיים רעבנו ללחם, היינו מפוחדים וישבנו תחת כיפת השמיים. הכדורים שרקו מעל ראשינו. כך חיכינו לשחרור או למוות. היינו בשארית הכוחות, אשר אזלו מיום ליום עד שזכינו לשחרור.

ממשפחתנו נרצחו בפוגרום הראשון דודי (ברחוב) ודודתי עם שני ילדיה. בין 600 הנרצחים באקציה השישית נורו ליד בית המטבחיים ROZIA FINK ובעומדה על